

[Gade]

som jo er et af europæisk histories mest omfattende centraliseringsprojekter, både hvor det gælder økonomisk magt og beslutningsmagt? Betyder det, at Det Konservative Folkeparti er imod det, eller er det bare mundsvejr?

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Jeg vil da gerne svare ganske klart til hr. Gade, at fra konservativ side er vi klar til at udbygge det økonomiske samarbejde. Vi synes, at det er en glimrende idé, og det tror jeg at vi har givet udtryk for officielt, men så sandelig også i Markedsudvalget. Vi går positivt ind i samarbejdet. Vi mener, at det er til gavn for alle landene i Europa, for vores erhverv og vores borgere, og der er ikke centralistiske ting i det, for vi har medindflydelse på det. Vores regering har medindflydelse, og vi har indflydelse på vores regering, så det er vi fuldt ud tilfreds med, og jeg tror, at udenrigsministeren til enhver tid på det område vil opfylde det, vi ønsker her i Folketinget.

Charlotte Antonsen (V):

Ja til øget samarbejde i Europa. Ja til unionerne. For Venstre er gennemførelsen af den politiske og monetære union en naturlig udvikling af EF-samarbejdet. Det er vigtigt at forbedre demokratiet i EF, og det er vigtigt at forbedre samarbejdet om de overordnede spørgsmål, som de enkelte lande hver især ikke kan bestemme selv.

Den politiske union fokuserer på tre forhold. For det første skal Europa have en fælles udenrigspolitik. Danmark skal i et snævert samarbejde med de øvrige europæiske lande tilrettelægge og dermed tage ansvaret for EF's politik i forhold til tredjelande. Dernæst skal EF-samarbejdet effektiviseres og udvides. EF skal træffe flere flertalsbeslutninger. Det er mere effektivt og mere demokratisk.

Det vigtigste punkt i den politiske union drejer sig om at afskaffe det demokratiske underskud. Der er mangel på demokrati i EF i dag, og det skal der gøres noget ved. Folkestyret skal styrkes i EF.

Dette behov for at demokratisere EF er faktisk allerede opstået ved starten af det indre marked. EF er et samarbejde mellem 12 suveræne lande. Den vigtigste fællesnævner for landene er, at alle har valgt en demokratisk styre-

form. Vi er 12 demokratier, og det er naturligt, at EF, der er vores fælles hat, også udvikler sig i retning af et egentligt demokrati. Det ville da være absurd at sige stop til en udbygning af folkestyret, blot fordi det sker på EF-niveau. Der er for Venstre ingen tvivl om, at folkestyret skal forbedres i EF.

EF-Kommissionen er det eneste udemokratiske organ. Kommissionen er ikke direkte valgt. En del af den lovgivende magt, der ligger hos Kommissionen i dag, må deles mellem Ministerrådet og Europa-Parlamentet.

En af konsekvenserne af, at vi ikke hidtil har haft tilstrækkeligt demokrati i EF, har vi netop set i en meningsmåling fra Vilstrup Institutet i Jyllands-Posten. Undersøgelsen viser, at danskerne ikke ved nok om EF, hverken om det indre marked, om den monetære union eller om den politiske union, og det er jo ikke så underligt. Når vi mangler direkte demokrati i EF, er det, fordi der ikke er en automatisk politisk forpligtelse til at forklare borgerne eller vælgerne, hvad der sker, hvilke forslag der fremlægges, hvilke beslutninger der træffes. Det er derfor, man ser den tendens til, at EF måske ikke altid helt er i samklang med den europæiske befolkning.

Europa-Parlamentet skal have større indflydelse. Europa-Parlamentet er direkte valgt. Europa-Parlamentet fik allerede i forbindelse med det indre marked forøget sin indflydelse. Nu må vi tage et ekstra skridt og give Europa-Parlamentet yderligere beføjelser. Det skal selvfølgelig først og fremmest ske på de nye områder, der vil blive inddraget i EF. Et eksempel er det, der er nævnt i den dagsorden, der netop er blevet foreslået af Socialdemokratiet, nemlig miljøpolitikken. I Venstre er vi glade for, at det understreges, at vi skal have kvalificerede flertalsafgørelser i miljøpolitikken. Netop ved hjælp af kvalificerede flertalsafgørelser får Europa-Parlamentet medindflydelse på beslutningerne.

Europa-Parlamentet er ikke det eneste demokratiske valgte organ i EF. Vi har jo også de nationale parlamenter. De nationale parlamenter skal fortsat bestemme den rent nationale politik. Det er klart set fra Venstres synspunkt, at vi i EF-samarbejdet må have en magtfordeling mellem det direkte valgte Europa-Parlament og landenes direkte valgte parlamenter og så endelig Ministerrådet.